

[Jesper Simonsen.]

fraveget dette økonomiske Grundlag og forsøgt at tilpasse det efter de faktiske Rammer, man havde opstillet for Hæren i 1922. Der er derfor ikke Tale om, at det skulde være gennem en Lovgivning paa Finansloven, at man havde bragt Ordningen af 1922 i den Situation, hvori den er.

Til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen skal jeg blot gøre den Bemærkning, at det forekommer mig mere end forbavsende, at dette med Lovgivning paa Finansloven skulde være god og naturlig Ret for Partiet Venstre, naar de sidder inde med Regeringen, men at det skulde være noget, der kun skulde gælde een Gang og ikke skulde kunne gentages — det betyder vel ikke skulde kunne gentages, naar der kommer andet Regeringsflertal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen kom nu med en helt ny Teori, nemlig den forbavsende statsretlige Teori, at det vilde have været Lovgivning paa Finansloven, hvis man havde opfyldt en Lovs Forudsætninger og en Lovs Bogstav.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen talte om det økonomiske Grundlag, paa hvilket Ordningen af 1922 hvilede, og jeg skal selvfølgelig ikke sige andet — det er ogsaa indrømmet ofte nok — end, at der er Uoverensstemmelse mellem det Budget, man stillede op i 1922 fra sagkyndig Side, og de Bevillinger, som virkelig kræves. Men det, der er Lov i Landet, det er, at Flaaden skal have en vis Størrelse, det, der er det faktiske, er, at man har brugt en Række Bevillinger ud over, hvad der var Forudsætningen i selve Loven, og det, der endelig, forekommer det mig, er det afgørende, er: har man aldrig, ej heller fra det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsens Parti, set at en Lov er blevet vedtaget her i Rigsdagen under den Forudsætning, at den ikke vilde koste mere end et vist Beløb, og man faa alligevel paa Finansloven f. Eks. med Hensyn til sociale Love har maattet bevilge betydeligt mere, end Forudsætningen var, da Lovene blev vedtaget? Skulde det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen ikke paa dette Omraade og paa andre Omraader, f. Eks. først og fremmest med Hensyn til Materielanskaffelser gennem de sidste 15 Aar, kende saadanne Eksempler? Men der taler man aldrig om, at man ikke vil be-

vilge de nødvendige Midler. Derfor er Spørgsmaalet: Hvorfor skulde man ikke paa dette Omraade handle paa nøjagtig samme Maade som andre Steder, nemlig bringe Overensstemmelse til Veje mellem Lovens Ord og de Bevillinger, som skal bevilges paa Finansloven.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen mente, at det Standpunkt, Venstre tog i 1927—28, ikke bevirker, at man maa give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Deri har det ærede Medlem jo Ret, at man ikke paa det Grundlag Aar efter Aar kan stille et saadant Forslag. Men det, Spørgsmaalet her er om, er dette: Vi har paa Tingets Bord liggende et Lovforslag, som, hvis det gennemføres, gør det overflødig, som vi her skal bruge Penge til, og derfor har vi stillet Forslag ganske som i 1927—28 om at afvente dette Lovforslags Skæbne, inden vi anskaffer Ting, som vil være overflødige, hvis Lovforslaget gennemføres.

I øvrigt vil jeg minde det ærede Medlem om en Sætning fra Venstre om Respekt for Parikronen. Prøv at undersøge, hvad Kronen var værd, da vi vedtog at ofre 30 Mill. Kr. Skal Parikronen respekteres her, kan vi rolig gaa med til det foreliggende Lovforslag og endda, naar vi regner med, hvordan Arbejdsløn og andet er gaaet ned, faa det, som var forudsat i 1922.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige, at jeg er glad ved den Belæring, han gav mig om, hvordan man lovgiver paa Finansloven, og om hvorledes § 23 er i Uoverensstemmelse med den gældende Lov. Det, vi oplevede i Gaar, oplever vi igen i Dag, at de Konservative har en Evne til at slaa sig selv, naar de kommer med deres Kritik, thi det, som det ærede Medlem her taler om, det var, hvad der fandt Sted i Foraaret 1928, da de Konservative efter at have faaet at vide, hvad der skulde staa paa § 23, stemte for Finansloven, lovgav paa den uden at stille Ændringsforslag, uden med et eneste Ord at forhandle om at faa en Forandring. Det foretog det ærede Medlem sig den Gang. Det er det, han i Dag bebrejder mig. Det ærede Medlem maa have gjort det bevidst i Marts Maaned 1928, og al hans Kritik rammer i Dag de Konservative selv helt og holdent.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.